

Ondernemingsrecht

57

Vordering tot decertificering en belangenafweging door bestuur

Gerechtshof Amsterdam
24 augustus 2021, zaaknr. 200.280.386/01,
ECLI:NL:GHAMS:2021:2588
(mr. Lewin, mr. Korsten-Krijnen,
mr. Van den Berg)
Noot mr. M.A.M. van Steensel

Vordering tot decertificering door enig certificaathouder. Uitleg van administratievoorwaarden. StAK heeft afgeleid (eigen) belang. Bij andere (dan certificaathouder(s)) betrokkenen kunnen belangen bestaan die zich tegen decertificering verzetten. Afwijzing van vordering op grond van ontbreken van bestuursbesluit. Verband met Hof Amsterdam 24 juli 2018, «JOR» 2018/270, m.nt. Wolf.

Aan de orde is of voor StAK een contractuele verplichting bestaat tot decertificering omdat alle certificaten van aandelen worden gehouden door één (rechts)persoon, namelijk Terringtons, en Terringtons decertificering verlangt.

Het hof stelt voorop dat volgens de administratievoorwaarden slechts het bestuur van de StAK tot gehele of gedeeltelijke decertificering van de aandelen kan besluiten en dat dus een besluit van het bestuur hiervoor nodig is. Vaststaat dat zich een van de in de administratievoorwaarden genoemde situaties voordoet waarin certificaathouders decertificering van de aandelen kunnen “verlangen,” want Terringtons houdt alle certificaten. Een bestuursbesluit als hiervoor bedoeld ontbreekt echter. De vraag die moet worden beantwoord, is wat daarvan het gevolg is. In dat verband moet worden onderzocht of juist is dat het bestuur zonder meer verplicht is tot decertificering over te gaan, zoals Terringtons primair stelt, dan wel dat er feiten en omstandigheden zijn die het gerechtvaardigd maken dat aan haar verlangen tot decertificering wordt voldaan, zoals zij subsidiair stelt.

Terringtons voert zelf aan: (i) dat volgens de statuten van StAK drie bestuurders gezamenlijk tot besluitvorming dienen te komen, (ii) dat vertegenwoordiging van alle betrokkenen (Terringtons, de vennootschappen en de obligatiehouders) in het bestuur van StAK noodzakelijk is en (iii) dat de belangen van alle betrokkenen gediend moeten worden. Daarnaast heeft StAK een (eigen) belang, dat is afgeleid van de belangen van de voormelde betrokkenen. Ook als alle certificaten in één hand zijn, of als StAK wordt ontbonden, kunnen er bij een of meer van de verschillende betrokkenen belangen bestaan die zich tegen decertificering verzetten. Daarbij past dat het (voltallige) bestuur ook in die gevallen belangen dient af te wegen bij zijn besluitvorming op grond van de administratievoorwaarden en de statuten van StAK. Hieruit volgt dat ook als alle certificaten in één hand zijn, of als StAK wordt ontbonden, het bestuur – ook indien het (zoals in dit geval) slechts uit één persoon bestaat – (in elk geval enige) beoordelingsruimte heeft en niet zonder meer verplicht is tot decertificering over te gaan.

Hieraan doet niet af dat in de administratievoorwaarden de term “verlangen” wordt gebruikt en evenmin dat in de administratievoorwaarden of statuten van StAK niet uitdrukkelijk is vermeld dat de certificering in het leven is geroepen ter bescherming van de belangen van andere betrokkenen (dan de certificaathouder(s)). Uit de stelling van Terringtons zelf dat (het bestuur van) StAK meent de verlangde decertificering te kunnen weigeren, volgt dat StAK de administratievoorwaarden eveneens op de omschreven wijze uitlegt.

Het subsidiaire betoog van Terringtons komt erop neer dat [A] (ernstig) tekortschiet als bestuurder en in strijd handelt met de statuten van StAK en aldus de belangen schaadt van de obligatiehouders en die van Terringtons, en de facto die van alle betrokkenen, alsmede dat StAK (en daarmee de vennootschap KvD) stuurloos is geworden omdat [A] volgens Terringtons onvindbaar en/of onbereikbaar is en derhalve geen bestuurstaken meer uitvoert. Deze gestelde feiten en omstandigheden rechtvaardigen in de omstandigheden van dit geval echter niet dat aan het bepaalde in de administratievoorwaarden voorbij wordt gegaan. Toewijzing van de vordering van Terringtons zou er niet toe leiden dat er een bestuur conform de statuten van StAK wordt aangesteld. Toewijzing zou in plaats daarvan ertoe leiden dat de rol van

StAK eindigt. Het komt het hof mede gelet daarop voor dat niet voldoende is gewaarborgd dat door de decertificering die Terringtons beoogt (op evenwichtige wijze) rekening zal worden gehouden met de belangen van alle betrokkenen (Terringtons, de vennootschappen én de obligatiehouders).

De vennootschap naar Engels recht
Terringtons Ltd te Oldbury (Verenigd Koninkrijk),
appellante,
advocaat: mr. J.B.M. Swart,
tegen
StAK Aandelen KvD te Zaandam,
geïntimeerde,
niet verschenen.

(...; red.)

2. Feiten

De vorderingen van Terringtons in de hoofdzaak en het incident strekken tot decertificering van aandelen. De voor de beoordeling van belang zijnde feiten komen op het volgende neer.

2.1. Terringtons heeft, op dezelfde dag, zowel Keizer Van Doorne B.V. (verder KvD) als StAK opgericht. KvD houdt (middellijk) alle aandelen in een aantal vennootschappen waarmee gelden van obligatiehouders worden aangetrokken ten behoeve van onroerendgoedprojecten, en waarin onroerendgoedmaatschappijen zijn ondergebracht.

2.2. [A] (verder [A]) is enig bestuurder van KvD. StAK en een derde partij houden een belang van 95%, respectievelijk een belang van 5% in KvD. [A] is (tevens) enig bestuurder van StAK. Hij heeft als bestuurder van StAK derhalve 95% van de stemrechten op de aandeelhoudersvergadering van KvD terwijl hij tevens bestuurder is van KvD.

2.3. StAK is op 13 maart 2015 opgericht. Haar oprichtingsakte vermeldt onder meer:

“DOEL

ARTIKEL 3

1. De stichting heeft ten doel:

- het tegen uitgifte van certificaten op naam verwerven van aandelen in de vennootschap;
- het houden van aandelen in de vennootschap;
- het uitoefenen van alle aan de aandelen verbonden rechten, zoals het ontvangen van uitkeringen en het uitoefenen van stemrecht;
- het optreden als bewindvoerder;

e. het verrichten van alle verdere handelingen, die met het vorenstaande in de ruimste zin verband houden of daartoe bevorderlijk kunnen zijn;

2. De stichting is niet bevoegd:

- de aandelen te vervreemden of een daartoe strekkende rechtshandeling aan te gaan, anders dan bij wijze van decertificering;

(...)

BESTUUR: SAMENSTELLING, WIJZE VAN BENOEMEN EN BELONING

ARTIKEL 4

1. Het bestuur van de stichting bestaat uit ten minste drie leden, een bestuurder A, een bestuurder B, een bestuurder C. enzovoort. Slechts natuurlijke personen kunnen bestuurder zijn.

(...)

BESTUUR: TAAK EN BEVOEGDHEDEN

ARTIKEL 5

(...)

5. Het bestuur stelt de administratievoorwaarden vast.

(...)

BESTUUR: BIJZONDERE BESLUITEN

ARTIKEL 8:

(...)

2. Bestuursbesluiten strekkend tot het verlenen van medewerking aan decertificering van één of meer aandelen (...) moeten (...) worden genomen met algemene stemmen in een vergadering, waarin alle bestuurders aanwezig of vertegenwoordigd zijn.

(...)

BESTUUR: DEFUNGEREN

ARTIKEL 9

Een bestuurder defungeert:

- door zijn overlijden (...);
- door het verlies van het vrije beheer over zijn vermogen;
- door zijn aftreden (...);
- door ontslag door de gezamenlijke overige bestuurders;
- door ontslag op grond van artikel 2:298 Burgerlijk Wetboek.

(...)

SLOTVERKLARING

(...)

In afwijking van het bepaalde in artikel 4 van deze statuten bestaat het bestuur bij deze oprichting uit één bestuurder te weten:

[[A], hof] (...)

2.4. De administratievoorwaarden van StAK van 13 maart 2015 bepalen, voor zover van belang:

“DECERTIFICERING

ARTIKEL 9

1. Slechts het bestuur van de stichting kan tot gehele of gedeeltelijke decertificering van de aandelen besluiten.

Certificaathouders kunnen geen decertificering van de aandelen verlangen, tenzij:

– alle certificaten van aandelen worden gehouden door één persoon, of

– de stichting wordt ontbonden.”

2.5. StAK heeft certificaten van aandelen KvD uitgegeven. Vanaf de dag van oprichting van StAK is Terringtons de enige certificaathouder.

2.6. Tussen de verschillende betrokkenen bij StAK en KvD zijn diverse procedures gevoerd. Daartoe behoort een procedure in kort geding waarin Terringtons tevergeefs heeft getracht tot decertificering van de aandelen te komen. Deze procedure is uitgemond in een arrest van dit hof van 24 juli 2018 («JOR» 2018/270, m.nt. Wolf; *red.*), ECLI:NL:GHAMS:2018:2640.

3. De vordering en de beslissing van de rechtbank

3.1. De in eerste aanleg door Terringtons ingestelde vordering luidt als volgt:

“Het UEA moge behagen, bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

i) StAK de last op te leggen om binnen vier dagen, althans binnen een termijn die uw Rechtbank in goede justitie vermeent te behoren, na het in deze te wijzen vonnis over te gaan tot decertificering van de aandelen in KvD en, voor zover niet aan die last wordt voldaan, te bepalen dat het in deze te wijzen vonnis in de plaats zal kunnen treden van de door StAK te verrichten formaliteiten, alsmede dat het in deze te wijzen vonnis in de plaats treedt van de te verlenen toestemming en/of wilsverklaring die voor de decertificering van de aandelen als bedoeld in dit onderdeel van het petitum noodzakelijk is/zullen zijn;

ii) StAK te veroordelen in de kosten van deze procedure, daaronder begrepen het salaris advocaat, te vermeerderen met de wettelijke rente over de proceskosten voor zover gedaagde de proceskosten niet binnen 14 dagen na betekening van het in deze te wijzen vonnis aan eiser heeft voldaan;

iii) StAK te veroordelen in de nakosten ad (...; *red.*), te vermeerderen met (...; *red.*), in geval overgegaan dient te worden tot betekening van het in deze te wijzen vonnis.”

3.2. De rechtbank heeft de vordering bij verstek afgewezen en Terringtons veroordeeld in de pro-

ceskosten, van de zijde van StAK tot dat moment begroot op nihil. Tegen deze beslissing en de daaraan ten grondslag gelegde motivering komt Terringtons met vier grieven op.

4. Beoordeling door het hof

Bevoegdheid en toepasselijk recht

4.1. Aangezien Terringtons is gevestigd in het Verenigd Koninkrijk en StAK in Nederland, heeft de zaak een internationaal karakter. StAK was in eerste aanleg de gedaagde partij. StAK is gevestigd in Nederland. Derhalve komt de Nederlandse rechter rechtsmacht toe. Op het geschil is Nederlands recht van toepassing.

De administratievoorwaarden

4.2. Terringtons legt art. 9 lid 1 van de administratievoorwaarden aan haar vordering ten grondslag en stelt dat voor StAK een contractuele verplichting bestaat tot decertificering, omdat alle certificaten van aandelen worden gehouden door één (rechts)persoon, namelijk Terringtons, en Terringtons decertificering verlangt. Naar het hof begrijpt, vordert Terringtons thans in rechte nakoming van deze (gestelde) verplichting.

4.3. Het hof stelt voorop dat volgens art. 9 lid 1 van de administratievoorwaarden slechts het bestuur van de stichting tot gehele of gedeeltelijke decertificering van de aandelen kan besluiten en dat dus een besluit van het bestuur hiervoor nodig is. Ingevolge art. 8 lid 2 van de statuten van StAK dient het bestuursbesluit, strekkend tot het verlenen van medewerking aan decertificering, te worden genomen met algemene stemmen in een vergadering, waarin alle bestuurders aanwezig of vertegenwoordigd zijn. Art. 4 van de statuten van StAK geeft in dit verband de hoofdregel en bepaalt dat het bestuur uit ten minste drie leden bestaat. Vaststaat dat zich een van de in art. 9 lid 1 van de administratievoorwaarden genoemde situaties voordoet waarin certificaathouders decertificering van de aandelen kunnen “verlangen”, want Terringtons houdt alle certificaten. Een bestuursbesluit als hiervoor bedoeld, ontbreekt echter. De vraag die moet worden beantwoord, is wat daarvan het gevolg is. In dat verband moet worden onderzocht of juist is dat het bestuur zonder meer verplicht is tot decertificering over te gaan, zoals Terringtons primair stelt, dan wel dat er feiten en omstandigheden zijn die het gerecht-

vaardigd maken dat aan haar verlangen tot decertificering wordt voldaan, zoals zij subsidiair stelt.

4.4. Terringtons voert onder nr. 29 van de inleidende dagvaarding zelf aan:

(i) dat volgens de statuten van StAK drie bestuurders gezamenlijk tot besluitvorming dienen te komen,

(ii) dat vertegenwoordiging van alle betrokkenen (Terringtons, de vennootschappen en de obligatiehouders) in het bestuur van StAK noodzakelijk is en

(iii) dat de belangen van alle betrokkenen gediend moeten worden.

Daarnaast heeft StAK een (eigen) belang, dat is afgeleid van de belangen van de voormelde betrokkenen. Ook als alle certificaten in één hand zijn, of als StAK wordt ontbonden, kunnen er bij een of meer van de verschillende betrokkenen belangen bestaan die zich tegen decertificering verzetten. Daarbij past dat het (voltallige) bestuur ook in die gevallen belangen dient af te wegen bij zijn besluitvorming op grond van art. 9 lid 1 van de administratievoorwaarden in verbinding met art. 8 lid 2 van de statuten van StAK. Hieruit volgt dat ook als alle certificaten in één hand zijn, of als StAK wordt ontbonden, het bestuur – ook indien het (zoals in dit geval) slechts uit één persoon bestaat – (in elk geval enige) beoordelingsruimte heeft en niet zonder meer verplicht is tot decertificering over te gaan. Dat Terringtons art. 9 lid 1 van de administratievoorwaarden op grond van verklaringen of gedragingen van StAK redelijkerwijs anders heeft mogen begrijpen, heeft zij onvoldoende toegelicht.

4.5. Aan het voorgaande doet niet af dat in art. 9 lid 1 van de administratievoorwaarden de term “verlangen” wordt gebruikt en evenmin dat in de administratievoorwaarden of statuten van StAK niet uitdrukkelijk is vermeld dat de certificering in het leven is geroepen ter bescherming van de belangen van andere betrokkenen (dan de certificaathouder(s)). Uit de stelling van Terringtons zelf dat (het bestuur van) StAK meent de verlangde decertificering te kunnen weigeren, volgt dat StAK art. 9 lid 1 van de administratievoorwaarden eveneens op de hiervoor omschreven wijze uitlegt. Daarop strandt de primaire stelling van Terringtons.

4.6. Het subsidiaire betoog van Terringtons komt erop neer dat [A] (ernstig) tekortschiet als bestuurder en in strijd handelt met de statuten van StAK en aldus de belangen schaadt van de obliga-

tiehouders en die van Terringtons, en de facto die van alle betrokkenen, alsmede dat StAK (en daarmee KvD) stuurloos is geworden omdat [A] volgens Terringtons onvindbaar en/of onbereikbaar is en derhalve geen bestuurstaken meer uitvoert. Deze gestelde feiten en omstandigheden rechtvaardigen in de omstandigheden van dit geval echter niet dat aan het bepaalde in art. 9 lid 1 van de administratievoorwaarden, zoals hiervoor uitgelegd, voorbij wordt gegaan. Toewijzing van de vordering van Terringtons zou er niet toe leiden dat er een bestuur conform de statuten van StAK wordt aangesteld. Toewijzing zou in plaats daarvan ertoe leiden dat de rol van StAK eindigt, zoals Terringtons ook zelf heeft gesteld (nr. 26 inleidende dagvaarding). Het komt het hof mede gelet daarop voor dat niet voldoende is gewaarborgd dat door de decertificering die Terringtons beoogt (op evenwichtige wijze) rekening zal worden gehouden met de belangen van alle betrokkenen (Terringtons, de vennootschappen én de obligatiehouders). Dit betekent dat ook de subsidiaire stelling van Terringtons faalt.

4.7. Uit het voorgaande volgt dat de vordering het hof onrechtmatig of ongegrond voorkomt, zodat deze niet kan worden toegewezen. De grieven van Terringtons hoeven bij deze uitkomst niet meer afzonderlijk te worden besproken.

4.8. De incidentele vordering is gelet op het voorgaande niet toewijsbaar. Een belangenafweging in dat kader kan niet tot een andere beslissing leiden.

Slotoverwegingen

4.9. Het vonnis waarvan beroep zal worden bekrachtigd. De incidentele vordering zal worden afgewezen.

4.10. Terringtons zal als in het ongelijk gestelde partij worden verwezen in de kosten van het geding in hoger beroep in de hoofdzaak en in het incident, tot op heden aan de zijde van StAK begroot op nihil.

5. Beslissing

Het hof:

bekrachtigt het vonnis waarvan beroep;

wijst de incidentele vordering af;

veroordeelt Terringtons in de kosten van het geding in hoger beroep in de hoofdzaak en in het incident, tot op heden aan de zijde van StAK begroot op nihil.

NOOT

1. *Rechtsvraag.* De uitspraak betreft het hoger beroep dat is ingesteld tegen het verstekvonnis van de Rechtbank Noord-Holland van 27 mei 2020. In dat vonnis heeft de rechter zich gebogen over de rechtsvraag of – indien een certificaathouder op grond van de administratievoorwaarden decertificering kan *verlangen* – een dergelijk verlangen leidt tot een verplichting voor het bestuur om tot decertificering over te gaan. De door de enig certificaathouder ingestelde vordering tot decertificering werd ook in hoger beroep afgewezen. De redactie van de administratievoorwaarden van de StAK – die rechthebbende is van de gecertificeerde aandelen – is daarbij doorslaggevend.

2. *Casus.* Eiser in deze zaak is Terringtons Ltd, die zowel een bv als een StAK heeft opgericht. De StAK houdt 95% van de aandelen in de bv en heeft daarvoor op haar beurt certificaten uitgegeven aan Terringtons. De overige 5% van de aandelen is in handen van een derde. De heer A is bestuurder van zowel de bv als de StAK.

De administratievoorwaarden van de StAK bepalen dat slechts het bestuur van de StAK tot decertificering van de door de StAK gehouden aandelen kan besluiten. Voorts bepalen de administratievoorwaarden dat een houder van alle door de StAK uitgegeven certificaten decertificering van de door de StAK gehouden aandelen kan *verlangen*.

Op basis van deze bepaling in de administratievoorwaarden start Terringtons een procedure om decertificering af te dwingen. De rechtbank wijst de vordering echter af, waarop Terringtons in hoger beroep gaat.

3. *Oordeel.* In hoger beroep wijst ook het Hof Amsterdam de vordering van Terringtons af. Het hof oordeelt dat de StAK een (eigen) belang heeft dat is afgeleid van de belangen van alle bij de StAK betrokkenen. Zelfs als sprake is van een enig certificaathouder, kunnen er bij een of meer van de andere betrokkenen (dan die enig certificaathouder) belangen bestaan die zich tegen decertificering verzetten. In dat licht is het passend dat het bestuur al die belangen afweegt bij zijn besluitvorming over decertificering. Het hof concludeert dat het bestuur – ook als het maar uit één persoon bestaat – een zekere beoordelingsruimte heeft en het door een enig certificaathouder geuite *verlangen* niet zonder meer betekent

dat het bestuur verplicht is gehoor te geven aan dat verlangen. De uitspraak van de Rechtbank Noord-Holland wordt daarom door het hof bekrachtigd.

4. *Tendens in jurisprudentie.* Het is niet de eerste keer dat de onderhavige rechtsvraag in de jurisprudentie aan de orde komt. Sterker, Terringtons heeft eerder – tevergeefs – geprobeerd decertificering af te dwingen (zie ook «JOR» 2018/270, m.nt. Wolf). Dit eerdere arrest vormt een onderdeel van een jurisprudentiële lijn die al veel eerder is ingezet en begint bij het arrest *Erfgenamen Drukker* (HR 1 juli 1988, NJ 1989/226, ECLI:NL:HR:1988:AB7695). In die casus was in de administratievoorwaarden de mogelijkheid voor certificaathouders om decertificering te vorderen volledig uitgesloten. De certificaathouders probeerden vervolgens via de rechter decertificering af te dwingen, maar die oordeelde uiteindelijk dat het ontbreken van een mogelijkheid (voor certificaathouders) om decertificering te vorderen, niet categorisch onaanvaardbaar is.

Het *Kluft*-arrest (Hof Amsterdam 26 januari 1995, ECLI:NL:GHAMS:1995:AH5194) bracht vervolgens enige nuancering aan op het voormelde uitgangspunt. Daarin was de certificeringsstructuur opgezet ter bescherming van twee minderheidsaandeelhouders. Ook hier was de mogelijkheid voor certificaathouders om decertificering te vorderen volledig uitgesloten. Nadat de voormelde minderheidscertificaathouders hun certificaten hebben overgedragen aan een mede-certificaathouder, vordert laatstgenoemde desondanks decertificering. De rechter oordeelde dat – ondanks het bepaalde in de administratievoorwaarden – de vordering tot decertificering in casu redelijk en billijk was, omdat door het uitstappen van de minderheidscertificaathouders de ratio achter de certificeringsstructuur was weggefallen.

Vervolgens komt in 2018 een van de eerdere procedures van Terringtons voor de rechter (Hof Amsterdam 24 juli 2018, «JOR» 2018/270). Anders dan in het *Kluft*-arrest bepaalden de administratievoorwaarden hier dat de certificaathouders decertificering konden *verlangen*. De rechtsvraag die voorlag, was of een dergelijk “verlangen” afdwingbaar was of dat het bestuur van de StAK de ruimte had om decertificering te weigeren. Het hof gaf aan dat het bestuur bij de beoordeling van het verlangen tot decertificering een belangenafweging dient te maken en daarmee dus een zekere beoordelingsvrijheid heeft. Volgens

het hof dient voor de af te wegen belangen in eerste instantie gekeken te worden naar de statutaire doelstelling van de StAK (aannemende dat daaruit kan worden afgeleid in wiens belang de certificeringsstructuur is opgezet). Tegen die achtergrond kwam het hof in het voorliggende geval tot de conclusie dat decertificering terecht mocht worden geweigerd.

Een jaar later wordt door de Rechtbank Limburg een vergelijkbare uitspraak gedaan (Rb. Limburg 24 juli 2019, ECLI:NL:RBLIM:2019:6873). Het belangrijkste verschil daarbij was dat de rechtbank duidelijk maakte dat de af te wegen belangen uit meer dan alleen de statuten (statutaire doelstelling) kunnen volgen. Indien de statuten onvoldoende duidelijkheid geven, kunnen de af te wegen belangen ook worden afgeleid uit de feiten en omstandigheden (dat wil zeggen overige documentatie waaruit de redenen voor de certificering blijken). Ook hier was het eindoordeel dat decertificering terecht kon worden geweigerd (omdat het de onderneming zou kunnen schaden).

Al met al is de slotsom dat de administratievoorwaarden de mogelijkheid tot het vorderen van decertificering sterk mogen beperken of zelfs uitsluiten. De administratievoorwaarden kunnen daarbij aan het bestuur de ruimte laten om een verzoek tot decertificering in te willigen (of af te wijzen). Bij de belangenafweging spelen de redenen voor het opzetten van de certificeringsstructuur in beginsel een doorslaggevende rol. In dat licht is het raadzaam om in de certificeringsdocumentatie deze redenen duidelijk te benoemen, zodat het bestuur scherp op het netvlies heeft welke belangen tegen elkaar afgewogen moeten worden. Daarbij kan zelfs worden bepaald welke belangen daarbij dienen te prevaleren.

5. Verhouding tot de Wet bestuur en toezicht rechtspersonen. Met de invoering van de Wet bestuur en toezicht rechtspersonen is in art. 2:291 lid 3 BW expliciet opgenomen dat de bestuurders van een stichting zich bij de uitoefening van hun taak hebben te richten naar het belang van de stichting (en de met haar verbonden onderneming of organisatie). Dit vormt overigens in wezen de codificatie van reeds geldend recht. Een van de wezenskenmerken van de stichting vormt immers het statutaire doel. Uit art. 2:285 lid 1 BW volgt namelijk dat de stichting met behulp van een daartoe bestemd vermogen een in de statuten vermeld doel beoogt te verwezenlij-

ken. In het verlengde daarvan vormt het verwezenlijken van dat doel een van de kerntaken van het bestuur. Dat geeft een "nieuwe" dimensie aan voormelde tendens in de rechtspraak, aangezien de bestuurders zich – naast de belangen van anderen (zoals de certificaathouders of de onderliggende vennootschap) – primair te richten hebben op het eigen belang van de stichting dat – zoals gezegd – in de eerste plaats wordt ingekleurd in haar statutaire doelstelling. Daarmee is het extra belangrijk om bij het opzetten van een certificeringsstructuur voldoende aandacht te besteden aan de vormgeving van deze statutaire doelstelling. Dit niet alleen in het kader van de gewenste werking van de bepalingen omtrent decertificering, maar ook ten aanzien van de uitoefening van bevoegdheden door het bestuur waarbij het enige beoordelingsvrijheid heeft (zoals het uitoefenen van aan de in administratie gehouden aandelen verbonden stemrechten).

mr. M.A.M. van Steensel
kandidaat-notaris en partner bij Van Benthem & Keulen BV te Utrecht